

**Fakulta humanitních studií
Univerzita Karlova v Praze**

Magisterská diplomová práce:

Lucie Strolená, *Svatá cesta z Pražské katedrály do Staré Boleslavi*

Posudek vedoucí práce dr. Blanky Altové

S Lucií Strolenou jsme spolupracovaly už při psaní její bakalářské práce. Dějiny umění si zvolila tehdy i nyní jako obor svého zájmu, i když samozřejmě při této příležitosti se snažila metody a výběr pramenů použít v rámci zkoumání působení a významu výtvarného díla ve společnosti a v prostoru z hlediska historické antropologie.

Jako vedoucí práce jsem měla možnost sledovat, jak se Lucie Strolená na své téma připravuje a hledá způsob, jak ho uchopit. Dokonce využila i možnosti terénního průzkumu, aby si uvědomila faktické i symbolické prostorové souvislosti, význam fyzického pohybu při pouti a také, aby poznala okolnosti současného praktikování poutní cesty. Původně jsme měly v plánu, že se budeme zabývat pouze obdobím 17. století, kdy byla cesta mezi Pražskou katedrálou a Starou Boleslaví vizualizovaná výstavbou řady kaplí. Nechtěla jsem však rekonstruovat cestu jako spojnici dvou míst, ale jako součást společenského prostoru. Z původního náčrtu textu vyplynulo, že si Lucie Strolená potřebuje důsledněji utřídit rozdíly mezi fakty a představami o vztahu mezi všedním a svátečním vnímáním prostoru a mezi rozdíly „famy“ a „historie“ svaté cesty. Snažila se totiž v počátku zpracovat téma z velké části samostatně, shromáždila iniciativně množství poznatků z literatury různé povahy, ale ukázalo se, že k legendám, historiografickým textům ani k obrazovými pramenům nepřistupuje diferencovaně a dostatečně kriticky. Ocenila jsem však její zaujetí pro téma a vytrvalost v pracovním nasazení, ale bylo zapotřebí ji přivést k tomu, aby si sama uvědomila, že historiografie není okouzlené vyprávění o minulosti. Z přečteného textu bylo zřejmé, jak o tématu důkladně uvažuje, ale má problémy s rozlišováním vypovídací hodnoty pramenů. Lucie Strolená není ten typ studentky, který by slepě postupoval podle pokynů. Proto jsem ji vedla k výběru další odborné literatury, aby sama dospěla ke kritičtějšímu přístupu k pramenům a dokázala zejména hmotné obrazové prameny využít nejen z hlediska dějin umění, ale i historické antropologie. Tak se stalo, že se z historického úvodu o předpokladech vzniku a vizualizaci svaté cesty stalo hlavní téma práce. Ocenila jsem zejména fakt, že si Lucie Strolená sama uvědomila, jak náboženská tematika v dobovém umění vyjadřovala kromě víry i další roviny života a měla zároveň i politický význam a proto se pak rozhodla sledovat příčiny vztahů (a jejich změn) v politickém a náboženském kontextu podle panovnických dynastií a v kontextu kulturních změn. Tento přístup je po všech stránkách náročný, což si Lucie Strolená dobře uvědomovala, ale byl pro ni v té chvíli nutný. Dnes dobře ví, že k jeho kvalitativně vyváženému naplnění by potřebovala více času. Avšak v průběhu jeho realizace poznala, že napříště musí diferencovaněji přistupovat k literatuře, uvědomovat si rozdíly mezi historickými fakty a představami a ptát se po příčinách a cílech těchto rozdílů. Ví také, že podrobnější formální a obsahová analýza všech typů pramenů by upřesnila i prohloubila jejich interpretaci ve vztahu ke společnosti a prostoru. Lucie Strolená také poznala v průběhu své práce, že metodické přístupy, jejich výběr a aplikace nejsou jen proklamace, ale prostředky, které umožňují formulovat otázky a stanovovat cíle práce, určují její směr. Takže i když se Lucii Strolené v plné míře nepodařilo naplnit vytyčené metody a cíle své práce, tak jako vedoucí práce mohu ocenit proces vývoje jejího přístupu v průběhu práce, její autorskou osobitost a zaujetí s jakým pracovala. Vážím si její práce, protože bylo v každém ohledu zřejmé, že ji vnímá jako cestu k dalšímu poznání, proto ji doporučuji k obhajobě jako velmi dobrou.

Blanka Altová
Trstěnice u Litomyšle, dne 19. 10. 2009